

Szyfr

Dany jest ciąg dodatnich liczb całkowitych a_i (dla $i = 1, 2, \dots, n$). Ciąg ten jest używany do szyfrowania n -bitowych wiadomości. Jeśli mamy wiadomość, której kolejne bity tworzą ciąg (t_1, t_2, \dots, t_n) ($t_i \in \{0, 1\}$), to po zaszyfrowaniu ma ona postać liczby:

$$S = t_1 a_1 + t_2 a_2 + \dots + t_n a_n$$

Zadanie

Masz dane zaszyfrowane wiadomości oraz ciągi liczb (a_i) , których użyto do ich zaszyfrowania. Twoje zadanie polega na odkodowaniu zaszyfrowanych wiadomości i zapamiętaniu ich w określonych plikach. Nie musisz dostarczać żadnego programu. Wystarczy, że zapiszesz odszyfrowane wiadomości.

Wejście

Dysponujesz kilkoma zestawami danych. Każdy zestaw jest zapisany w osobnym pliku: `szyk.in`, gdzie k jest numerem zestawu. W pierwszym wierszu każdego z tych plików znajduje się jedna liczba całkowita n , $5 \leq n \leq 40$. W kolejnych n wierszach zapisany jest ciąg liczb (a_i) : w $i + 1$ -ym wierszu zapisana jest jedna dodatnia liczba całkowita a_i . Suma liczb a_i nie przekracza 2 000 000 000. W $n + 2$ -im wierszu zapisana jest jedna liczba całkowita S — zaszyfrowana wiadomość, $0 \leq S \leq a_1 + a_2 + \dots + a_n$.

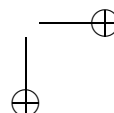
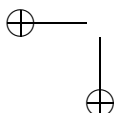
Wyjście

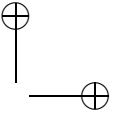
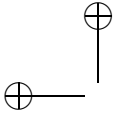
Dla każdego zestawu danych `szy*.in` powinieneś utworzyć plik `szy*.out` zawierający odszyfrowaną wiadomość. W pierwszym wierszu tego pliku należy zapisać kolejne liczby t_i , bez żadnych odstępów między nimi. Dane testowe zostały dobrane tak, że zaszyfrowane wiadomości są określone jednoznacznie.

Przykład

Dla pliku wejściowego `szy.in`:

```
24
19226985
123697
67356296
19721773
1113273
69335448
23680077
```


148 Szyfr

9029881
85168664
93676782
5253843
77616588
78572630
13375812
17199980
101508862
59248276
3505733
35790095
62028546
85726819
56462819
103373994
91757169
667509506

poprawną odpowiedzią jest plik wyjściowy szy.out:

110001000101101100010101

Rozwiązanie

Problem, który mamy rozwiązać, jest szczególnym przypadkiem tzw. problemu pakowania plecaka. W całej ogólności został on bardzo dobrze opisany w książce M. Sysły ([26] str. 215–228), gdzie w szczególności można znaleźć dość skuteczne algorytmy oparte na metodzie programowania dynamicznego. Działają one dobrze wtedy, gdy suma liczb $W = a_1 + a_2 + \dots + a_n$ jest dość mała (złożoność wynosi $O(nW)$). W naszym przypadku, gdy liczba W może wynosić około $2 \cdot 10^9$, te algorytmy są nieprzydatne.

Zadanie nie ma dobrego rozwiązania. Mianowicie jeśli dane są dowolne liczby całkowite a_1, a_2, \dots, a_n i liczba całkowita S , to zadanie polegające na znalezieniu ciągu (t_1, t_2, \dots, t_n) o wyrazach ze zbioru $\{0, 1\}$ takiego, że

$$t_1 a_1 + t_2 a_2 + \dots + t_n a_n = S,$$

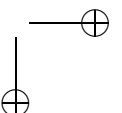
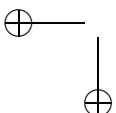
jest przykładem problemu NP-zupełnego. Nie możemy więc spodziewać się rozwiązania działającego w czasie wielomianowym. Jedyne znane rozwiązania tego problemu w całej ogólności działają w czasie wykładniczym. Przyjrzyjmy się zatem takim rozwiązaniom.

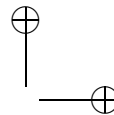
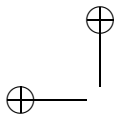
Najbardziej narzuca się metoda przeszukania wszystkich ciągów zerojedynkowych; też trzeba to zrobić zreżnie, by wielokrotnie nie dodawać do siebie tych samych liczb. Taki program działa w czasie $O(2^n)$.

Skuteczniejsza jest metoda przeszukiwania z nawrotami. Ten algorytm polega na przeglądaniu wszystkich przypadków, które mogą prowadzić do rozwiązania. Przypuśćmy, że w danym momencie zdecydowaliśmy się wybrać liczby t_1, t_2, \dots, t_k , gdzie $k < n$. Niech

$$\text{Suma} = t_1 a_1 + t_2 a_2 + \dots + t_k a_k.$$

Mamy teraz następujące możliwości:

1. Jeśli $Suma > S$, to dalsze poszukiwania nie mają sensu i musimy cofnąć się do ciągu liczb t_1, t_2, \dots, t_{k-1} .
2. Jeśli $Suma + a_{k+1} + \dots + a_n < S$, to też musimy zakończyć poszukiwania i cofnąć się do ciągu liczb t_1, t_2, \dots, t_{k-1} .
3. Jeśli nie zachodzi żaden z powyższych przykładów, to rozważamy dwa przypadki:
 $t_{k+1} = 0$ i $t_{k+1} = 1$.

Aby lepiej wykorzystać możliwość przerywania poszukiwań (i cofania się do poprzedniego ciągu liczb t_i), sortujemy na początku liczby a_1, a_2, \dots, a_n od największej do najmniejszej. Wtedy przypadki, w których mamy się cofnąć, wystąpią wcześniej i będziemy musieli sprawdzić mniej przypadków. Ten algorytm działa zupełnie dobrze wtedy, gdy wśród liczb a_1, a_2, \dots, a_n występują zarówno liczby małe, jak i duże. Na przykład dla ciągów „prawie geometrycznych”, tzn. takich, że $a_i \approx c^i$ dla pewnej stałej c , działa on bardzo szybko. Natomiast jeśli wszystkie liczby a_i są podobnego rzędu wielkości, ten algorytm też będzie działał w czasie $O(2^n)$.

Można to zadanie rozwiązać szybciej. Zapisujemy wszystkie możliwe sumy $\sum_{i \leq n/2} t_i a_i$ oraz $\sum_{i > n/2} t_i a_i$ w dwóch tablicach P i Q . Niech tablica Q ma długość k . Zapisujemy też odpowiednie ciągi t_i (wystarczą do tego trzy bajty). Następnie sortujemy obie tablice. Daną sumę identyfikujemy za pomocą następującej procedury:

```
1:  $i := 1$ ;  
2:  $j := k$ ;  
3:  $OK := \text{false}$ ;  
4: while not  $OK$  do  
5:   if  $P[i] + Q[j] < S$  then  $i := i + 1$   
6:   else if  $P[i] + Q[j] > S$  then  $j := j - 1$   
7:   else  $OK := \text{true}$ ;
```

Szukany ciąg liczb t_i znajdujemy teraz łatwo z ciągów odpowiadających sumom $P[i]$ i $Q[j]$.

Ten program działa w czasie rzędu $2^{n/2}$, wymaga jednak bardzo dużej pamięci. To ograniczenie pamięci spowodowało ograniczenie górnej wartości n do 40. Interesujące jest jednak to, że jest to najszybszy algorytm rozwiązujący ten problem w całej ogólności. Program wzorcowy wykorzystuje właśnie ten algorytm.

Problem postawiony w tym zadaniu wziął się z zaproponowanej w 1978 roku przez Merklego i Hellmana metody szyfrowania. Opiszemy teraz krótko tę metodę.

Najpierw wybieramy ciąg liczb b_1, b_2, \dots, b_n , dla których problem pakowania plecaka można rozwiązać bardzo łatwo. Na przykład wybieramy tzw. ciąg superrosnący, tzn. taki, że każda liczba b_k jest większa od sumy liczb poprzednich:

$$b_k > b_1 + b_2 + \dots + b_{k-1}.$$

Znalezienie prostego algorytmu, za pomocą którego możemy w czasie liniowym wyznaczyć liczby t_1, t_2, \dots, t_n takie, że

$$t_1 b_1 + t_2 b_2 + \dots + t_n b_n = S,$$

pozostawimy Czytelnikowi jako ćwiczenie.

